

Michal Masný

Milí bratia a sestry,

Zaiste ste už viacerí počuli meno Jules Verne. Bol to francúzsky spisovateľ, ktorý žil pred vyše sto rokmi. Mal veľmi dobrú fantáziu, vo svojich knihách si často vymýšľal také veci, ktoré vtedy nejestvovali. Dnes však mnohé z jeho fikcií sú realitou, bez ktorých si často nevieme život ani predstaviť, napr. lietadlá. Naozaj je obdivuhodné, ako tento človek dokázal vymýšľať a hľadať nové myšlienky a idey. Vlastne aj celé dejiny ľudstva sú o tom, že sa hľadajú nové spôsoby, vedecké postupy. Človek sa neuspokojí asi nikdy, stále bude túžiť po niečom novom, lepšom, dokonalejšom.

Zdá sa, že apoštoli Peter a Ján z dnešného evanjelia tiež majú v sebe niečo, čo ich pobáda, aby hľadali odpovede na svoje otázky.

Bežia k hrobu, ktorý je podľa žien prázdny. Skutočne zisťujú, že je to tak, ako hovoria ženy. Písmo síce píše, že „stále nechápali“. No mali snahu pochopiť. Niečo podobné by sme si mohli všimnúť, keby sme pokračovali v čítaní úryvku knihy Skutkov apoštolov, z ktorej sme dnes počuli prvé čítanie. Peter hovorí o svojej viere, o Božích veciach v dome pohanského stotníka Kornélia. Všetci ho počúvajú s nadšením, dávajú sa krstiť a potom ešte viacero dní počúvajú kázanie Petra. Nielenže prijali vieru, prijali krst, ale túto vieru si chcú prehlbovať ďalej. Celkom otvorene o tejto téme hovorí apoštol Pavol v Liste Kolosanom, ktorý sme počuli ako druhé čítanie: „Ak ste s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha!“ Včera pri slávení Kristovho vzkriesenia

počas Veľkonočnej vigílie sme si pripomenuli náš krst, pri ktorom sme zomreli hriechu a s Kristom sme vstali k novému životu. Ten krst je pozvánkou k novému životu, životu Božích detí. V ňom sme boli s Kristom vzkriesení pre Božie kráľovstvo.

Dnešná bohoslužba teda nadväzuje na včerašie slávenie a pozýva nás, aby sme hľadali to, čo je hore. Aby sme sa neuspokojili s tým, že sme boli pokrstení alebo že niečo o Kristovi už vieme. Ak sme s Kristom vstali z mŕtvych, teda ak sme boli pokrstení, hľadajme stále ďalej, ako rásť vo viere. Vo veciach vedy sa snažime stále rásť, stále sa vzdelávať, objavovať nové veci. Prijmeme dnes pozvanie od Zmŕtvychvstalého Krista rásť vo viere, aby sme ani v duchovnej sfére nezaostávali, nezakrpatievali. Nebojme sa zmeniť svoj život, vzdať sa starých, nie dobrých návykov, ktoré nás odtrhujú od Krista. Alebo naopak – ak nemáme návyky, ktoré by nás mohli posunúť vpred, snažme sa ich nadobudnúť, ak napríklad počas všedných dní nežijeme až tak podľa viery, nebojme sa urobiť zmenu. Aspoň malý krok k tomu, aby sme žili viacej ako kresťania.

Pán Ježiš Kristus premohol smrť, aby hriech nad nami nemal viac vládu. Zároveň nám dal dosť síl a schopností na to, aby sme my mohli hľadať to, čo sa jemu páči, a tým byť zachránení od večnej smrti. Nech je dnešná slávnosť pre nás príležitosťou rozhodnúť sa zmeniť svoj život aspoň o kúsok k lepšiemu. Amen.

*Bronie sa zora na nebi,
už znejú chvály vznešené:
svet jasá, plný veleby,
a peklo chvie sa zdesené.*

*Veď statočný a mocný Kráľ
smrť zničil, život obnovil,
pekelné brány pošliapal
a z úbohých sňal okovy.*

*Strážilo vojsko jeho hrob,
zapečatený kameňom;
nastáva zázrak všetkých dôb:
vychádza Víťaz z hrobu von.*

*Už nieto smrtných úzkostí,
už nieto bolestivých rán;
zvestuje anjel z výsosti:
Vstal slávne z mŕtvych Kristus
Pán.*

*Ježišu, ty buď naveky
nám veľkonočnou radosťou,
pridruž nás k svojmu víťazstvu
znovuzrodených milosťou.*

*Tebe buď sláva, Ježišu,
ktorý si slávne z mŕtvych vstal;
Otcovi, Duchu Svätému
nech večne zuní pieseň chvál.
Amen.*

Naplnenie túžby srdca

Ž 21, 3: Vyplnil si túžbu jeho srdca a prosbu jeho perí si neodmietol.

Môj Pane, veľmi sa teším tejto chvíli ticha a modlitby. Som rád, keď som v tvojej blízkosti a prítomnosti, keď môžem byť jednoducho s tebou, počúvať ťa, rozprávať ti.

Zvelebujem ťa, keď myslím na všetky chvíle, v ktorých som zakusoval, videl a spoznával, že si vyplnil túžbu môjho srdca a prosbu mojich perí.

Zvelebujem ťa za radosť, ktorou si mi toľkokrát naplnil srdce a ja som sa mohol naozaj presvedčiť o tvojej veľkodušnej láske voči mne.

Zvelebujem ťa, lebo si ma neraz urobil svedkom tvojej zázračnej moci vo chvíľach, v ktorých by som sám nikdy nemohol obstať, vo chvíľach, keď si ma vytrhol z mojich zlyhaní, pádov a previnení.

Bože, s istotou vyznávam, že tí, čo ťa milujú, čo v teba dúfajú, nikdy nebudú zahanbení. Môžu byť síce vystavení skúškam, môžu byť pokorení a posmievaní zneuznaním, ale nikdy nebudú zahanbení. S tebou je totiž isté víťazstvo. Všetko im posluží k dobrému.

Zvelebujem ťa, Pane, za to, že som smel zakúsiť pravdu týchto slov, zakúsiť tvoju veľkodušnú lásku, ktorá nikdy nesklame.

Áno, môj dobrý Bože, znova si uvedomujem, že ty dávaš chcieť aj uskutočniť. Ty dávaš môjmu srdcu túžbu a ty ju aj vyplňaš.

Mohlo by sa zdať, akoby sme boli iba svedkami tvojho úžasného dávania a uskutočňovania túžob nášho srdca. Avšak nieje tomu tak. Tie slová skôr vyjadrujú pravdu nášho života, ktorý nie je možný bez teba.

Naša sloboda nie je možná bez teba.

Naša túžba nie je možná bez teba.

Bez teba nemôžem dýchať ani myslieť. Preto s radosťou a múdro môžem vyznať: Veď ja ani neviem, čo to je »tá« láska. Teba prosím, Pane, ty ma o nej uč... Nebude ti radiť drobné srdce moje. Ja som ľudské mláďa, ty si Boží Kráľ. Iba to ti poviem, že dar lásky - to je koruna tých darov, čo si ľuďom dal.

A tak ťa, môj dobrý Bože, prosím: Napíňaj mi srdce túžbami svojho Srdca a ja sa budem tešit', že vyplníš najkrajšie túžby môjho srdca, ktorými si ma obdaroval.

Ďakujem ti za všetky túžby, ktoré mi dávaš -za túžby po tebe, po kráse, pravde, láske, po dobre.

Ďakujem ti, že mi dávaš oveľa viac, ako si viem priať či predstaviť, aj v dare pokoja, v rozhodnutí nenechať sa znechutiť či v sile prekonať ťažkosti a niesť svoj kríž.

Zvelebujem ťa, Bože, za dar tvojich túžob a za dar, že smiem byť svedkom ich naplnenia.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Veľkonočná oktáva:

Celý týždeň slávime veľkonočnú oktávu ako jeden veľký sviatok Pánovho zmŕtvychvstania.

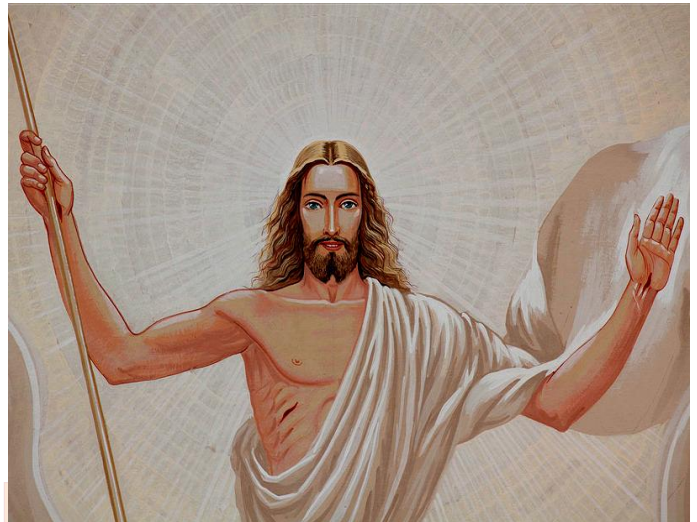
Budúca nedeľa je nedeľa Božieho milosrdenstva.

V tento deň bude pobožnosť Korunky Božieho milosrdenstva o 15:00 hod. Kto si nábožne uctí tento obraz verejne vystavený k úcte, môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

Ohlášky pred prijatím sviatosti manželstva:

Snúbenci Ing. Branislav Hábel a Zuzana Bednáriková hodlajú prijať sviatosť manželstva. Kto by vedel o nejakej cirkevnej prekážke, nech ju ohlási na farskom úrade.

Prvoprijímajúce deti: V nedeľu 23.4. po druhej sv. omši bude nácvik.

*Nech je poslom viery náš veľkonočný vinš,
nech je i pre Vás Veľká Noc
zdrojom vrúcnej kresťanskej radosti.*

Sväté omše vo Veľkonočnom týždni - (A)

17.IV. Veľkonočný pondelok

08:00 Za Ľ Pavla a Alžbetu Šrámkových a ich rodičov

18.IV. Veľkonočný utorok

18:00 *Nebude*

19.IV. Veľkonočná streda

17:00 *Na úmysel*

20.IV. Veľkonočný štvrtok

18:00 Za Ľ starých rodičov a ostatnú rodinu (J)

21.IV. Veľkonočný piatok

18:00 Za Ľ Rudolfa a Marcelu Jurčovičových

22.IV. Veľkonočná sobota

08:00 Za Ľ Rudolfa a Helenu Ochabových

Upratovanie kostola č.d. 126 - 150

23.IV. 2.Veľkonočná nedeľa – Božieho milosrdenstva

08:00 Za Ľ Vierooslava Jurčoviča

Lektori: Pešková L., Vráblová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová Z., Polakovič P.

15:00 *Pobožnosť korunky Božieho milosrdenstva*

Liturgický kalendár

17.IV. pondelok	Bl. Katarína Tetakwitha
18.IV. utorok	Sv. Antúza, panna
19.IV. streda	Sv. Lev IX., pápež
20.IV. štvrtok	Sv. Anicét, pápež
21.IV. piatok	Sv. Anzelm, biskup a učiteľ Cirkvi
22.IV. sobota	Sv. Soter, pápež

Rozjímania nad kresťanskými čnosťami pre mladých, no nie len pre nich.

Milí priatelia, rozhodol som sa, že namiesto obšrného a zbytočného úvodu, Vám ponúknem návod na rozjímanie. Tak bez zbytočných rečí, podme hneď na to.

Čo je to vlastne rozjímanie? Rozjímanie je druhom modlitby, pri ktorej uvažujeme v Božej prítomnosti nad konkrétnym Božím slovom (prípadne iným duchovným slovom). Rozjímanie nám má pomôcť prehĺbiť náš duchovný život tým, že poznávame Ježiša a celý jeho život, že odhaľujeme Božiu vôľu v našom živote.

Kedy si robiť rozjímanie a ako dlho? Najlepšie ráno, keď vstaneme a umyjeme sa. Teraz vám asi vyskočili oči z jamôk. „To sa mám ešte ráno modliť?! A dokonca rozjímať?! A to kedy mám vstať?“ Veru, dobre vidíš a správne čítaš. Treba skôr vstať: o toľko skôr, aby si si v pokoji stihol urobiť ranné rozjímanie. Blahoslavená Matka Tereza hovorí: „Často hovoríš, že nemáš čas na modlitbu. Problém nie je čas. Problém je láska. Ak niekoho miluješ, urobíš aj nemožné preto, aby si s ním bol.“ A teda, ak miluješ Ježiša, dokážeš ráno vstať a pobudnúť s ním. Koľko by také rozjímanie malo trvať? Povedzme, že aspoň takých 15 minút. A to som poriadne ubral. Mnohí duchovní otcovia odporúčajú 45 minút.

Čo prvé ráno vložíš do svojho srdca? Je dôležité to, čo vojde do tvojho srdca hneď ráno, čo je to prvé. Ak to prvé, čo ráno urobíš je hádka, aký môže byť celý tvoj deň? Avšak, ak prvé čo ráno urobíš, bude stretnutie s Ježišom nad jeho slovom, aký krásny môže byť celý tvoj deň?

Ako má také rozjímanie vyzeráť? Dávam ti jednoduchú syntézu:

- Pomodli sa k Duchu Svätému (vlastnými slovami, litánie k Duchu Svätému, iné...).
- Vži sa do prítomnosti Božej - stíš sa aspoň na minútku, predstav si napríklad pokorného a tichého Ježiša.
- Prečítaj si text z Božieho slova - nechaj ho na seba pôsobiť, prečítaj si ho aj viackrát.
- Prečítaj si výrok známej osobnosti (väčšinou svätca), ktorý podčiarkuje to, čo bolo v Božom slove. Potom pokračuj v čítaní úvahy, ktorú ti v tejto knižke na každý deň ponúkam.
- Uvažuj nad textom.
- Pomodli sa modlitbu na konci, modli sa vlastnými slovami, modli sa srdcom (ďakuj, pros, chváľ, odprosuj...).
- Ak chceš, zapíš si nejaké myšlienky, ktoré ťa oslovili.
- Daj si nejaké predsavzatie na deň a snaž sa ho naozaj splniť. (Nedávaj si nič veľké. Radšej niečo jednoduché, avšak konkrétne. A určite to vykonaj.)

Ak budeš v rozjímaniach poctivý, ver mi, že 15 minút ti bude aj málo. A tiež si buď istý, že pravidelné, úprimné a vytrvalé každodenné rozjímanie prinesie v tvojom živote krásne ovocie. A to ti zo srdca prajem a modlím sa za to.

autor

NAJKRAJŠIA OZDOBA

Vaša ozdoba nech nieje vonkajšia: zapletené vlasy, navešané zlato, preobliekanie šiat, ale človek skrytý v srdci a čo je neporušiteľné: tichý a pokojný duch; to je vzácne pred Bohom.

(1 Pt 3,3-4)

Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Nebeský Otec!

(Mt 5,48)

Dokonalosť sa dosahuje maličkosťami, no dokonalosť sama nieje maličkosť.

(Michelangelo)

Dievčatá a ženy sa rady maľujú a prizdobujú. Samozrejme, nie je na tom nič zlé, že sa žena chce páčiť. Veď tak ju Pán Boh stvoril. A nielen dievčatá, ale vôbec mladý človek sa chce páčiť, nechce byť „outsiderom“. Kto by ním chcel byť? No ak sa chceme zapáčiť len svojím zovňajškom: výzorom, oblečením, značkovými botaskami, novým smartónom, sme povrchní úbožiaci. Chceš, aby ťa ľudia mali radi pre tvoj účes? Aby ťa mali radi, lebo máš super mobil? Aby ťa brali, lebo chodíš moderne oblečený? ... Nezdá sa ti to trochu málo? Človeka predsa nerobí krásnym to, čo má alebo čo nosí na sebe. Človeka robí krásnym jeho život, jeho konanie. A preto si dovoľím povedať, že najkrajšou ozdobou človeka sú čnosti.

Čnosti dohromady sú ako krásny náhrdelník. Jednotlivé perly na ňom, to sú čnosti. Všetky sú spojené tajomným spojivom akéhosi duchovného príbuzenstva. Sú duchovnou rodinou. Ak sa spojivo pretrhne, rodina sa rozpadne. Skúste vytrhnúť jednu perlu z náhrdelníka.

Šnúrka sa roztrhne a všetky drahokamy sa rozsypú po zemi. Ak vytrhnete jednu čnosť, všetky sa vám postupne rozsypú po zemi a budú roztratené a pošliapané. Zoberme si kráľa Dávida: Bol to veľký kráľ, no prehrešil sa proti čistote. Raz sa prechádzal po terase kráľovského paláca. Vtom zbadal krásnu ženu ako sa kúpe. Volala sa Betsabe. Prišlo pokušenie. Dávid neodolal; zatúžil po nej a dal si ju zavolať. A spáchal s ňou ťažký hriech cudzoložstva. Zničil tak čnosť vernosti aj čistoty. A ako sa to potom postupne sypalo: začal klamať, zosnoval vraždu... Stačí jednu čnosť odtrhnúť a aj ostatné sa roztratia a pošliapu.

Pane, Ty si vzorom čností.

Aj ja túžim byť čnostným človekom.

Veď byť čnostným znamená, byť krásnym.

A ja by som bol hlúpy, keby som takým nechcel byť.

Nechcem sa páčiť iným tým, čo mám alebo čo nosím.

Chcem sa páčiť tým, kým som, akým som človekom.

A vôbec chcem sa páčiť predovšetkým Tebe, môj Pane.

Viem, že ak sa budem páčiť Tebe, budem určite

krásnym človekom, lebo Ty ma vidíš naozaj pravdivo.

Amen.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Cvičenie sa v nádeji

Jediný spôsob, ako možno urobiť život znesiteľným, je milovať a vzývať to, čo ho v najhlbšom vnútri oživuje a riadi.

Pierre Teilhard de Chardin

Čln v zálive. Na jeho predku stojí starý rybár a v rukách drží sieť. Prizerám sa mu už hodnú chvíľu. Rozumie sa svojmu remeslu.

V dokonalom oblúku dopadla sieť na vodu. Nechá ju klesnúť a čaká, kým sa jej olovkami zaťažený okraj nedotkne dna. Potom ju pomaly vyťahuje, s nádejou ťažkajúc rukami, či je v nej život, alebo či bol aj tento hod márný.

Sieť je prázdna. Vytrasie ju, odstráni z nej nečistotu a chystá sa na ďalší hod. Počítal som ich: dvadsaťtri ráz dopadla sieť na vodu. Zakaždým ju vyťahol prázdnu. Ale starý rybár sa nevzdáva, vie, že sú dni, keď treba hodiť sieť dvadsať, päťdesiat, sto ráz, lebo je jednoducho potrebné hádzať ju ako cvičenie sa v nádeji, lebo prestať hádzať by znamenalo vzdať sa a vzdať sa by znamenalo prestať žiť.

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Pýtam sa ženícha a nevesty: Chceš byť šťastný? Chceš byť šťastná? Nežeň sa! Nevydávaj sa!

Mám kamaráta vo Frankfurte. Keď som tam po revolúcii prišiel, povedal mi: „Máme najprepracovanejší sociálny systém.“

Pýtam sa ho: „Ako to myslíš?“ Vysvetlil mi a uznal som, skutočne je najlepší na svete.

Navštívil som ho po dlhšom čase a on mi hovorí:

„Počuj, niečo sa zbabralo.“

Stačí im jeden pes, jedno dieťa. Viac detí nechcú. Pýtam sa ho: „Prečo?“

„Prečo? Je to drahé!“

Keď som tam bol ešte neskôr, ostal už len pes. Deti vôbec nechcú. Pri poslednej návšteve som ostal šokovaný ešte viac: Je tam zhruba (nezapamätal som si presne) osemstotisíc ľudí. A štyristoosemdesiat tisíc domácností. Ak to vydelite, aké číslo vám vyjde? Vyjde vám: jedna celá sedem až jedna celá osem; čiže ani nie dvaja ľudia v jednej domácnosti.

Teda nedošli k tomu, že jedno dieťa nechcem, žiadne dieťa nechcem, ale prišli k tomu, že už nežijú ani len dvaja v jednej domácnosti. Načo mi je žena? A toto je diabolské.

Z mladých, ktorí sa idú brať a stoja strémovaní pred oltárom, si niekedy vystrelím. Obrátim sa k ženíchovi:

„Chceš byť šťastný?“

„Hej!“

„Tak sa nežeň!“

Čo? Hneď sa zdvihne celý kostol.

Obrátim sa na mladé dievča: „Chceš byť šťastná?“

„Hej!“

„Tak sa nevydávaj!“

Oni sa zháčia. „To teraz hovoríš, farár? Zákusky sú už na stole...“

Ak chceš, aby bolo tvoje dievča šťastné, a ak ju vrúčne miluješ, vtedy sa ožeň. Ak chceš, aby bol tvoj chlapec, ktorého máš nesmierne rada, šťastný, vtedy sa vydávaj.

Hovorím chlapcom: „Manželstvo je najprísnejšia rehoľa.“

Oni mne: „Farár, tebe sa dobre hovorí o manželstve, ale ty v ňom nežiješ.“

V manželstve máš len jedného podriadeného. To si ty. A máš len jedného predstaveného. To je tvoj partner. Je to najprísnejšia rehoľa. V reholi sa pred matkou predstavenou sestry stratia, raz vidí jednu, raz druhú. V manželstve si stále na očiach. Stále tam je.

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica život“

*Lásku bez kríža nenájdeš
a kríž bez lásky neunesieš.*

Svätý Ján Pavol II

Neodoslané listy

V pondelok zvyčajne niet toľko pošty ako po iné dni. Predtým je víkend. Utorok je schránka zasa plná: listy, účty, reklamy - veď to poznáte.

Písanie listov je teraz už zriedkavejšie. Telefón a e-mail nahrádzajú papier a pero. Veď to ide rýchlejšie, lacnejšie. Ale nemá to len výhody.

Náboženský spisovateľ Gerhard Engelsberge sa v jednej zo svojich úvah priznáva: „Časom sa u mňa nazbieral fascikel s listami, ktoré som písal, ale neodoslal. Ktoré som chvalabohu neodoslal, keď teraz na ne pozerám. Medzi nimi sú listy rodine, klubu dôchodcov, pánovi dekanovi alebo biskupovi. Tie listy nie sú zabudnuté. Ibaže neboli odoslané. Boli napísané zväčša neskoro večer alebo v noci, keď sa môže človek priam váľať v strachu a hneve, keď sa jedno slovo pripája k druhému, keď je celý svet okolo teba nepriateľský, keď by si chcel naprávať celý svet a seba ukázať v najlepšom svetle.“

Čosi podobné sa môže stať každému z nás. Keď po čase prelistujem listy tohto typu, zistím, aké je to vlastne požehnanie, že nikdy nestihli adresáta.

Existuje taký druh listov práve vtedy, keď ide o háklivé otázky: o vzťahy spolu a proti, o konflikty. Vtedy je skutočne lepšie, keď necháme uplynúť deň - dva, kým ich odošleme. Aby sme mohli ešte raz v pokoji, povedzme aj prijasnom rozume, uvažovať. Človek ľahko preháňa v bolestiach, vo svojej zraniteľnosti, a tým uvoľňuje lavínu, ktorá potom vyvolá množstvo nepríjemností, a to nie je vôbec potrebné.

Treba priznať: naša rýchla komunikácia je aj agresívnejšia komunikácia. Azda každému z nás sa stalo, že sme dostali listy, o ktorých by sme si priali, aby ich odosielateľ nebol nikdy napísal. Boli napísané tak zraňujúco, tak tvrdo...

Rýchla komunikácia nás navádza k agresivite, vedie k neuváženým úsudkom a vytvára nové priepasti. „V pochybnosti, keď sa treba ponáhľať,“ radí spomenutý autor, „som si zvykol na vlastné pravidlo, ktorého sa zväčša držím. Nechaj si čas a pomodli sa, skôr ako zdvihneš telefón, skôr ako budeš posudzovať alebo skôr ako hodíš list do schránky. Daj si čas počas jednej modlitby. To zachránilo mňa - a myslím aj partnera rozhovoru - pred ešte väčšou kopou črepín. A keď som sa práve pomodlil za niekoho, potom s ním budem hovoriť ináč, alebo mu napíšem ináč. A možno nechám aj jedno aj druhé. Podľa toho, čo je lepšie. Takto sa asi nevyhnem každému hnevu, ale aspoň tomu zbytočnému. A len keď to ozaj treba, možno vyjadriť svoju zlosť. Či je to potrebné, to objasňuje v mnohých prípadoch modlitba.“ K týmto slovám možno len dodať, že aj v dnešný deň sme pozvaní konať a šíriť dobro. Kiež sa nám to podarí!

.Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku